

“
VE SPOLEČNOSTI
JE STÁLE
ZAKOŘENĚNO,
ŽE ŘEŠIT
SEXUALITU JE
TABU.

“

Diktátoři (v popředí) a Úhel pohledu (alias Holčička) jsou dvě stěžejní díla Barbory Maštrlové, která ji proslavila doma i v zahraničí. Hlavy diktátorů nasazené na ztopořené penisy zobrazují touhu mužů po moci, holčička zase moment, kdy si dívky uvědomí svou sexualitu.

Barbora MAŠTRLOVÁ

KAŽDÁ JSME JEDNOU ZJISTILA, CO TO MÁME DOLE

KONCEPTUÁLNÍ SOCHAŘKA BARBORA MAŠTRLOVÁ ZPRACOVÁVÁ TÉMA
SEXUALITY S HUMOREM A NADSÁZKOU.

irší veřejnost si vás poprvé všimla v souvislosti se soškami penisů, které mají hlavy tří diktátorů. Co mají znamenat?

Jsou znázorněním onanie mocí a toho, jakou má moc sexuální přitažlivost. Proto jsem si pro ně vybrala hlavy

tří historicky potvrzených diktátorů, kteří tu moc dovedli až k nejzazšímu extrému.

Proč je moc sexy?

V triádě motivací slávou, penězi a mocí je moc nejsilnější. Všimněte si, kolik opravdu bohatých lidí se rozhodne jít do politiky. Moc je dobrodružství manipulace.

Máte vliv a tím přitahujete lidi. Moc je navíc sexy oboustranně, pro toho, kdo jí disponuje, i pro toho, kdo je jí manipulován.

Pracovala jste jako ředitelka Tančícího domu, vnímala jste tehdy, že máte moc?

Přirozeně, to je s tou rolí spojeno. Lidé vědí, že vás potřebují, protože je můžete někam posunout, a tak za vámi jdou. To je normální jev.

Je mocná žena pro muže sexy, nebo to platí jen obráceně?

Jak pro které, záleží, z jaké příčky společenské hierarchie se k ní bude takový muž vztahovat, a hlavně jak je sám se sebou vyrovnaný. Pro některé to bude rajc, pro jiné jen zrcadlo vlastních frustrací.

Jak lidé na vaše umění s tematikou sexu reagují?

Většinou pohodově. Zasmějí se, občas se zeptají, jestli to vnímají tak, jak jsem to myslela, a nemají problém.

Neříkejte mi, že nikdo nebyl třeba pohledem na ohromný, žilnatý penis pohoršen.

Určitě byl. Ale hodně pomáhá, že téma sexuality zpracovávám s humorem, ta kombinace vyvolává pozitivní reakce.

Reagují jinak muži a ženy?

Stává se to. Nejpatrnější to bylo na mé sošce I Feel It, kde je v lidském srdci zároveň zobrazená vagina. Ženy vědí většinou přesně, jak jsem to myslela. Muži na to chvíli hledí a pak zvolají, jak jsem geniálně vystihla, že ta vagina je pro ně srdeční záležitost! To se vždycky trochu tiše směju.

Dívají se muži jinak na vaši sochu holčičky, která si hledí do rozkroku?

Muži trochu zpozorní, protože jde přece jen o dítě, zatímco ženy ji okamžitě přijmou. Mám ji moc ráda, zobrazuje pro mě objevení vlastní, ženské sexuality, což je zásadní moment pro všechny ženy. Každá jsme jednou zjistila, co to máme dole, a musely jsme se s tím nějak vyrovnat. Podle mě je důležité o sexuálních tématech mluvit, protože platí, že co je vědomé, to vás neřídí a neovlivňuje.

Už nastala doba, kdy i ženy můžou být otevřeně sexuální?

Ve společnosti je zakořeněno, že řešit sexualitu a vyjadřovat se k ní je tabu. Obzvlášť když to dělá žena, je to provokující. Ono „otevřeně sexuální“ ve spojení se ženou člověku asociuje různé věci, že. Jenže v narovnaném smyslu slova lze jako otevřeně sexuální projev ženy vnímat třeba hnutí MeToo. Je v nás zarytý model muže-lovce a ženy cudně klopící zrak a cukající se tak akorát, aby muže dráždila. Ale tenhle mechanismus zdevalvoval ženské odmítnutí, které si muži mohou vysvětlovat jen jako lákání k další hře. A ne že by to byla chyba pouze mužů.

Zmínila jste se o humoru. Myslíte, že je v sexu důležitý?

Je naprosto zásadní! Snižuje napětí z očekávání. Sex nelze brát až tak vážně, protože pak začneme být v křeči a už se neuvolníme. Není nic lepšího než se nějakému faux pas společně zasmát. Ale uznávám, že humor v sexu je známkou určité vyspělosti. Sex je přece jenom obchodní artikl, »

**Barbora Maštrlová
(33)**

Patří mezi nejosobitější české umělkyně nové generace. Pochází z Liberce, vystudovala sochařství v Ateliéru Kurta Gebauera na Akademii výtvarných umění a žije v Praze na Letné. Vystavovala po celém Česku, ale také v Německu, Itálii či Bruselu. Působila jako ředitelka Tančícího domu. Více na www.barboramastrlova.com.

**Barbora
MAŠTRLOVÁ**

The Teddybear (vlevo) a The Bear Cub (vpravo) jsou nejnovější díla Barbory Maštrlové. Jako ženská umělkyně a sochařka vnímá, že je s ní na poli českého umění zacházeno jinak než s jejími mužskými kolegy, do kterých galeristé ochotněji investují.

a je proto potřeba se u něj občas zasmát, aby to nebyla tak tvrdá měna.

Jak to myslíte, obchodní artikl?

Se sexem běžně obchodujeme, byť asi málokdy úplně vědomě, ale je prostě přirozenou součástí mezilidské výměny zboží a služeb. Jakmile to stojí tak, že jeden chce a druhý poskytuje, tak do hry vstupuje otázka, co za to.

Třeba v pracovním životě?

Tam hraje dle mého názoru roli sekundární, ale i tak důležitou. Že jsem ženská umělkyně, vnímám hlavně tak, že mám jako žena jinou vyjednávací pozici.

Lepší?

Podle mne horší. Tricetiletý umělec je vnímán tak, že je zatím na začátku své kariéry. Zatímco u ženy je nevyzpytatelné, jak se to u ní vyvine s mateřstvím, takže lze s nadávkou říct, že je ve třiceti v podstatě už na konci kariéry – pak přece přijdou děti a kdo ví, zda si ještě na umění vzpomene. Žena-umělkyně se může jevit jako podstatně rizikovější investice než muž.

Má to nějaké řešení?

Má, ale nebude to nic rychlého. My holky si s tím musíme zatím poradit samy. Vidím to na svých kolegyních, které se vzájemně zvou k projektům a poskytují si tím podporu a motivaci pokračovat dál i přes „nepřízeň pohlaví“. Snažím se o totéž. Měly bychom pěstovat vzájemnou solidaritu a rozvíjet ji i s muži, aby gender hrál menší roli v oblastech, kde zbytečně hází lidem klacky pod nohy. ♥

JANA CIGLEROVÁ